

Alkotmánybíróság

A Fővárosi Törvényszék,
mint elsőfokú bíróság útján
(40.P.23.702/2015.)

Budapest
Markó utca 27.
1055

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott,

[redacted] a csatolt
meghatározással igazolt jogi képviselőnk útján,

a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 7.Pf.20.534/2016/4. szám alatt hozott ítéletével (továbbiakban: Ítélet) szemben, mint az egyedi ügyben érintett szervezet, Magyarország Alaptörvénye (továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

nyújtunk be.

Alkotmányjogi panaszunk megfelel az Abtv. által támasztott feltételeknek.

Az ügy alapját képező bírósági eljárás során, mint alperes jártunk el, ezért egyedi ügyben való érintettségünk fennáll, az Abtv. 51. § (1) bekezdése szerint jogosultak vagyunk.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Ítéletét jogi képviselőnk részére postai úton 2016. július 20. napján kézbesítették, így az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt hatvan napos határidő megtartott. Az alkotmányjogi panasz postára adásának időpontja: 2016. szeptember 16.

Jogorvoslati lehetőségeinket már kimerítettük, felülvizsgálati eljárás vagy perújítás nincsen folyamatban.

Kérelem

[1.] Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 7.Pf.20.534/2016/4. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és a bírói döntést semmisítse meg, mert az sérti az Alaptörvény IX. cikk bekezdésében írt (1) és (2) bekezdésében rögzített, a véleménynyilvánítás szabadságához és a sajtó szabadságához fűződő alapvető jogainkat.

[2.] A hivatkozott bírói döntés álláspontunk szerint azért sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt alapvető jogainkat, mert kizárta, hogy a közéleti szereplőről a közhatalmi tevékenységével kapcsolatban indult büntetőeljárás során készített képfelvétel, amennyiben az nem megalázó, az ábrázolt személlyel kapcsolatos közéleti vita során az ábrázolt személy hozzájárulása nélkül is felhasználható legyen.

8

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 10.	
FŐLAJSTROMSZÁM	
KEZELŐIRODA	
Postán / Postán kívülről / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2016 -09- 19
PÉLDÁNY	1
MELLÉKLET	2
ÜGYSZÁM	23 702 / 15

40P

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyeszt. 11/1665-d/2016	
Érkezett: 2016 OKT 03.	
Példány:	1
Melléklet:	2+6 db
Kezelőiroda:	[signature]

[3.] Álláspontunk szerint a fentiek alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések. Az Alkotmánybíróság a vélemény- és sajtószabadság kérdéseit ezidáig többnyire normakontroll típusú eljárásokban vizsgálta, így nem nyílt lehetősége ahhoz, hogy meghatározza a közhatalmi tevékenységük miatt büntetőeljárás alá vont közéleti szereplőknek az eljárás során készült képmása felhasználhatóságának a joggyakorlat számára mértékadó szempontjait.

Tényállás

[4.] [redacted] 1990-től 2005-ig éveken keresztül [redacted] tevékenykedett különböző minisztériumokban, majd 2006 és 2009 között először a [redacted] majd a polgári [redacted] [redacted] részt a Magyar Kormány munkájában. Miniszteri szolgálatának befejezése után egy ideig a [redacted] igazgatója is volt.

[5.] A [redacted] megbízatásának megszűnését követően [redacted] szemben több büntetőeljárás is indult. Az ún. [redacted] bíróság felmentette; míg az ún. [redacted] yben felbujtóként elkövetett kemkedéssel vádolják, a megismételt eljárás megfolyamatban van. Köztudomású tény, hogy ezek a büntetőeljárások a közéletben éveken keresztül rendkívül nagy nyilvánosságot kaptak és kapnak a mai napig.

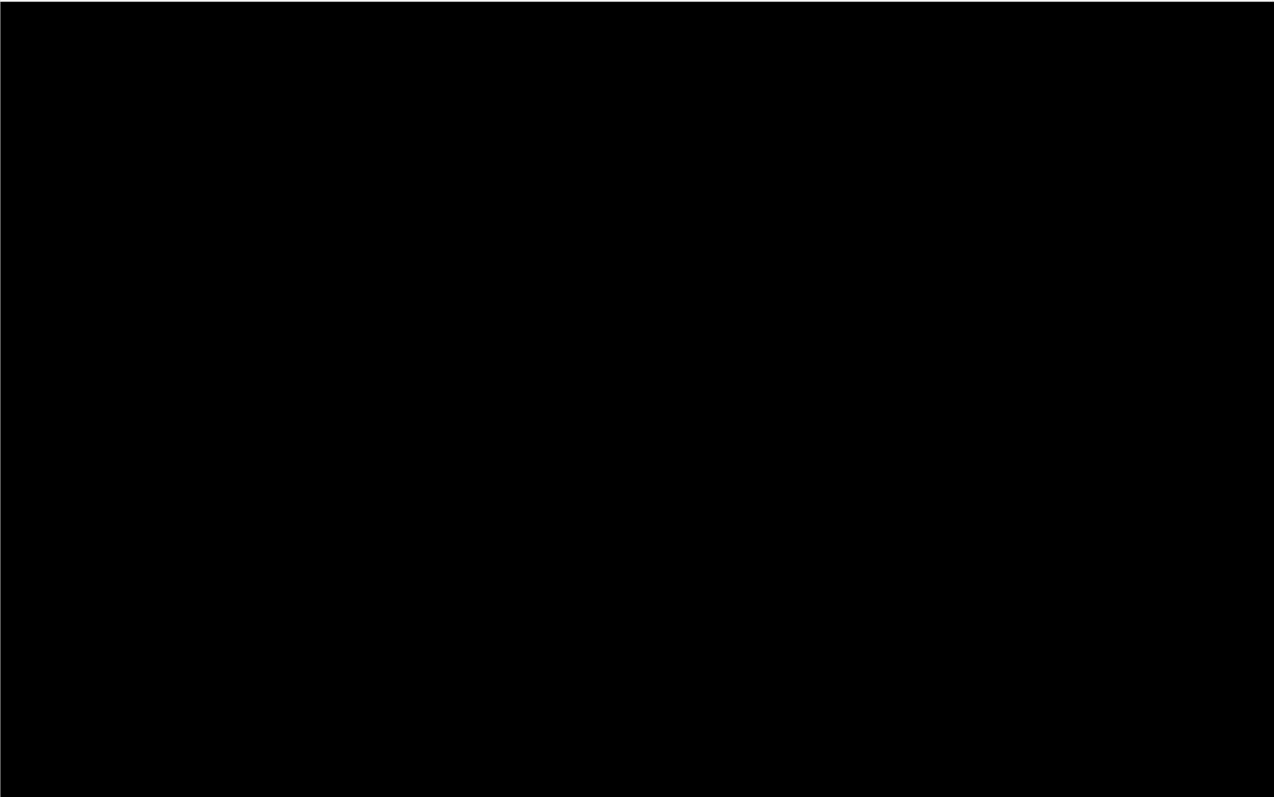
[6.] Társaságunk [redacted] nevezésű internetes sajtótermék kiadója. Ezen online hírportálon 2015. február 1. napján [redacted] z ügyészek bocsánatot kértek tőlem a koholt vádak miatt!" címmel közöltünk cikket. A cikk szövege az alábbi:

[7.] „Szinte mindegyik ellene indított büntetőügyben előfordult, hogy az ügyészség egyik képviselője arra kérte, ne haragudjon rá, de ő parancsot teljesít. Erről [redacted] szél a [redacted] dott interjújában, akít a bíróság immar jögerősen felmentett a hivatali visszaétes vádjá alól az [redacted] yben. Szerinte az ügyészségen belül néhányan kézi vezérléssel, pártpolitikai érdekek memén dolgoznak.

[8.] A [redacted] interjúban az ügyészséget azzal vádolta, hogy az [redacted] ben a [redacted] tségére sietett, hogy a pártnak ne kelljen jogállami keretek között vitakoznia. Szerinte a mostani felmentése az akkori kormány és a nemzetbiztonsági szervek tisztaságáról is szól. Beszélt arról is, hogy szerinte a mostani kormánypárt hatalma a »2006-os erőszakban fogant«, később pedig »megpróbálták megváltoztatni a történelmet«.

[9.] [redacted] nehezményezte azt is, hogy az ügyészség jobboldali politikusokat érintő ügyekben ritkán emel vádat. [redacted] k jelentést olvasott ugyan politikusok gyanús ügyeiről, ám míg a szocialistákat érintő ügyek rendre eljutottak a bírósági szakig, a fideszeseké nem. Elmondta azt is, hogy szinte mindegyik ügyben előfordult, hogy az ügyészség egyik képviselője arra kért, ne haragudjak rá, de ő parancsot teljesít. A [redacted] ptesolatban pedig kijelentette: »ártatlanul ítélték el.«

[10.] A cikkhez illusztrációként [redacted] ben” folyamatban volt büntetőügy 2011. április 12-13. napján megtartott tárgyalásán készült alábbi fényképfelvételt használtuk fel. A felvételhez képaláírás nem tartozott, tehát az olvasó a cikkből nem szerzett tudomást arról, hogy az hol és milyen körülmények között készült.

[11.] [redacted] hivatkozott tárgyaláson úgy nyilatkozott, nem járul hozzá, hogy a fenti sajtó képviselői kép- és hangfelvételt nyilvánosságra hozzanak. Erről a tényről az eljáró bíró tájékoztatta a sajtó tárgyaláson megjelent képviselőit.

[12.] [redacted] keresetet terjesztett elő társaságunkkal szemben azt állítva, hogy a fenti kép közzesével megsértettük képmása védelméhez fűződő személyiségi jogát. A bíróságtól azt kérte, hogy az társaságunkat a jogsértéstől tiltsa el, kötelezzen bennünket a jogsértő fénykép eltávolítására, elégtétei adására, valamint 500 000,- Ft sérelemdíj és járulékai megfizetésére.

[13.] Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a Polgári Törvénykönyv (továbbiakban: Ptk.) 2:44. §-a alapján méltányolható közérdek szól az időközben befejeződött büntetőeljárással összefüggő társadalmi kérdések nyilvánosság előtti megvitatásához, így ahhoz is, hogy társaságunk a fenti fényképfelvétellel illusztrálja az erről szóló cikket.

[14.] A [redacted] llebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy társaságunk a fenti fényképfelvétel közzétételével megsértette [redacted] képmáshoz való jogát. Az ítélet társaságunkat a jogsértéstől eltiltotta, kötelezte a fenti fénykép eltávolítására, magánlevélben való elnézés kérésére, ezen felül 500 000,- Ft és járulékai sérelemdíj megfizetésére.

[15.] Az ítélet indokolása kiemelte, hogy a büntetőeljárás alá vont, korábban közéleti szereplőről a bírósági tárgyalóteremben készült képfelvétel az ábrázolt személy kifejezett hozzájárulása nélkül attól függetlenül jogellenes, hogy a büntetőeljárásra az ábrázolt személy közéleti tevékenységével összefüggésben került sor. A bírósági tárgyalóteremben, nyilvános tárgyaláson, a büntetőeljárás vádlottjaként történő megjelenés nem nyilvános közszereplés, az nem az érintett személy autonóm döntésétől vagy akaratelhatározásától függő megnyilvánulás (Ítélet 4. oldal 3. bekezdése).

[16.] Az ítélet arra a következtetésre jutott, hogy a közéleti szereplő képmása nem szabad felhasználás tárgya, nem szolgálhat különböző, a közéleti szereplő konkrét

megnyilvánulásaitól független gondolati tartalmak, vélemények illusztrálására. Megállapította, hogy jelen esetben a közlés módja öncélú volt, az a személyhez és nem a tudósítás tartalmához kapcsolódott, és ily módon az ábrázolt személy lejáratását eredményezheti, nem szolgálja a közérdeklődésre számot tartó események, közöttük a büntetőeljárásról szóló tudósításhoz szükségszerűen tartozó, valóságghú tájékoztatást (Ítélet 5. oldal 4. bekezdése).

A bírói döntés alaptörvény-ellenessége

[17.] Az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítás szabadsága, mint kommunikációs alapjog igen tág jog: többek között ide tartozik az az eset, amikor a médiában közéleti kérdésben bírálatot fogalmaznak meg, és ide tartozik az az eset is, amikor a médiában a jelenkor eseményeiről való képi tudósítást adnak közre. Előbbi a szűkebb értelemben vett politikai, közéleti véleménynyilvánítás, míg az utóbbi a sajtó szabad tudósításához való joga. Ez két különböző alapjog, és álláspontunk szerint jelen ügyben részben mind a két esetről szó van.

[18.] Előbbiről részben azért, mert a sajtó az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglalt korlát figyelembevételével dönthet arról, hogy milyen képi illusztrációt használ fel, hogy véleményét, bírálatát kifejezze. Ennek során annak értékelése releváns, hogy ez sérti-e a közéleti szereplő emberi méltóságából fakadó becsületét, mert öncélú, azaz célja a közéleti figyelemfelhívás helyett az ábrázolt személy megalázása.

[19.] Jelen esetben ezen túlmenően a jelenkor eseményeiről való szabad tudósításról és a társadalmi kérdések nyilvánosság elé tárásáról is szó van, amely elsősorban a sajtót, de az információhoz jutás miatt végső soron mindenkit megillető alapjog, hiszen ez a további véleményalkotás előfeltétele.

[20.] Bár e körben az Ítélet helyesen állapította meg, hogy a perbeli képfelvétel egy bírósági eljárásról szóló tudósítás eszközeként jelent meg, azonban ebből téves és a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenes jogi következtetést vont le. Megítélésünk szerint az Ítélet egyrészt alaptörvény-ellenesen értelmezte a közügyekre vonatkozó közlés és ezen belül a nyilvános közéleti szereplés és a közérdeklődésre számot tartó tudósítás fogalmát, másrészt pedig alaptörvény-ellenesen állapította meg, hogy a felvétel megjelenítéséhez [REDACTED] engedélyre lenne szükség. Mindezek együttesen pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességhez vezettek.

[21.] Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata szerint a jogalkalmazás során mindenekelőtt arra kell tekintettel lenni, hogy mivel a politikai véleményszabadság fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, a közügyekre vonatkozó szólnások mindegyike fokozott védelem alá tartozik, és ezáltal korlátozza az általa érintettek személyiségi jogainak védelmét. A személyiségvédelem korlátozottsága tehát nem csupán a hivatásszerűen közszereplést vállalók esetében érvényesülő szabály, hiszen a közügyek vitatása adott esetben – a konkrét társadalmi vita erejéig – annál szélesebb személyi kört érinthet. [...] Ennek során mindig figyelemmel kell lenni a közügyekhez kapcsolódó társadalmi-politikai véleménynyilvánítás fokozott védelmére (Indokolás [57]).

[22.] Álláspontunk szerint kétségtelen és a fent hivatkozottak tükrében nem vitás, hogy a közéleti szereplőt a közhatalmi tevékenysége miatt indult büntetőeljárás során a tárgyalóteremben ábrázoló felvétel megjelenítése – mint a jelenkor eseményeiről való tényszerű, objektív képi tudósítás – *önmagában* is a közügyekre vonatkozó közlések körébe tartozik. Az idézett alkotmánybírói döntés szerint ezért ez fokozott alkotmányos védelem alá esik, ezáltal pedig korlátozza a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét.

[23.] Indokoltak tartjuk azt is kiemelni, hogy erre figyelemmel nincsen jelentősége annak a különbségételnek, mely szerint a közéleti szereplő a közéleti tevékenysége miatt indult büntetőeljárás során tartott nyilvános tárgyaláson való megjelenése nem tekinthető közéleti szereplésnek. Tekintettel arra, hogy egyes kiemelt büntetőeljárások tárgya nem vitásan közügynek tekintendő, ezért nyilvánvaló, hogy a közéleti szereplő ebben való szerepe és így a részvétele is közügy.

[24.] Az ügynevezett [REDACTED] az azzal kapcsolatos események sorozata, ideértve különösképpen a [REDACTED] ben folyamatban volt büntetőeljárást: közügy. Akkor is közügy marad, ha a különböző eljárások már befejeződtek, hiszen egy múltban lejátszódott és jogi értelemben lezárult eseménysorozat ugyanúgy közügy marad, mint a jelenkor egyes eseményei (pl. rendszerváltoztatás, privatizációs ügyek, híres bűnügyek, közismert bírósági perek stb.). Erre figyelemmel az erről szóló tudósítások, amelyek pl. az érintett személyek erre vonatkozó aktuális nyilatkozatát tartalmazzák, nyilvánvalóan közérdeklődésre számot tartó tudósításnak tekintendők.

[25.] A közvélemény számára ugyanis általánosságban, adott ügytől elvonatkoztatva is kiemelten fontos annak feltárása, hogy indokolt-e a közhatalmat gyakorló személyekkel szemben büntetőeljárást lefolytatni, s egyáltalán mi lett a sorsa ezen eljárásoknak és azon személyeknek, akiknek a politikai és a jogi felelősége adott ügyben felmerült.

[26.] Feltéve, de meg nem engedve, hogy a büntetőbírósági tárgyaláson való részvétel nem tekinthető közéleti szereplésnek, úgy annak van jelentősége, hogy a közéleti szereplő magánéletének egyes eseményein – így a közügynek tekintett büntetőeljáráson – keresztül is rendkívül szorosan kapcsolódik a közügyggyé vált esemény egyes mozzanataihhoz, valamint más közéleti szereplőnek minősülő résztvevőikhez. Amennyiben egy ügyben felvetett kérdések a magyar társadalomban közérdekű kérdéseknek minősülnek, akkor a politikai-közéleti folyamatokban résztvevőknek el kell fogadniuk, hogy a múltban tanúsított magatartásuk folyamatos nyilvános vizsgálódás tárgyát képezi. Ezért nem állapítható meg az, hogy ebben az esetben a felvétel megjelenítése indokolatlanul hatolna be a közéleti szereplő magánszférájába.

[27.] Az Ítélet az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésének sérelmét okozó módon szűkítette a közérdeklődésre számot tartó tudósítás fogalmát is.

[28.] Az Ítélet szerint ugyanis jelen esetben a sajtószerv [REDACTED] ben folyamatban lévő több ügyről, és az ügyek különböző mozzanatairól szóló tudósítás illusztrációjaként használt fel egy évekkorábban más büntetőeljárásban tartott tárgyaláson készített felvételt (Ítélet 5. oldal 4. bekezdés).

[29.] Túl azon, hogy a cikk kifejezetten nevesítette az [REDACTED] [REDACTED] zel az üggyel kapcsolatos nyilatkozatát tartalmazta – tehát a cikk tartalma és felvétele szorosan összekapcsolódnak – figyelemmel jelen panasz [24.] bekezdésében előadott érvekre, álláspontunk szerint nyilvánvaló, hogy a cikk tartalma közérdeklődésre számot tartó tudósításnak tekinthető.

[30.] Ezen túlmenően az Ítélet érvelése – mely szerint, ha az ilyen típusú felvétel közzététele nem a tudósítás tartalmához kapcsolódik, akkor az öncélú és ily módon az ábrázolt személy lejáratását eredményezheti – ahhoz is vezet, hogy a sajtó a jelenkor eseményeiről szóló tudósításait nem is illusztrálhatná pl. archív bírósági felvételekkel. Ez álláspontunk szerint az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt szabad tájékoztatáshoz való jog sérelmét jelenti. Ugyanis a sajtó szabad tájékoztatáshoz, és ezen keresztül a szabad véleménynyilvánításhoz való jog egyik lényeges elemét jelenti, hogy a

sajtó az általa megjelentetett cikket milyen felvétellel illusztrálja. Álláspontunk szerint ennek egyedüli alkotmányos korlátját az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglaltak adják. Azonban ebben az esetben is figyelembe kell azt venni, ha az ábrázolt személy közéleti szereplő, az ábrázolt esemény közügy, és adott esetben e közügy a mai napig éles közéleti vita tárgya. Másrészt ezen érvelés álláspontunk szerint ellentétben áll az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánításhoz való joggal is. Adott esetben ugyanis például az is véleménynyilvánítás, ha a közéleti szereplőnek a közélet tisztaságával kapcsolatos kijelentéseit a sajtó az adott közéleti szereplőről készült, őt a bíróságon ábrázoló felvétellel illusztrálja, esetlegesen így kérdőjelezve meg a közéleti szereplő személyes hitelességét. A közéleti szereplő közüggyel összefüggésben készült képmásának véleménynyilvánításként való felhasználása nem jelent olyan visszaélést, ami a véleménynyilvánítás alkotmányos jogának korlátozását indokolná.

[31.] Az Alkotmánybíróság 28/2014. (IX. 29.) AB határozatában kifejtette, hogy akkor indokolt egy tudósítás erősebb védelme, ha az esemény a sajtó funkciójának és feladatának ellátáshoz igazodik (Indokolás [38]). Kimondta azt is, hogy valamely jelenkor eseményével kapcsolatban a nyilvánosság figyelme elé került személyről készült képmás általában az eseménnyel összefüggésben engedélyük nélkül nyilvánosságra hozható (Indokolás [42]). Ilyen esetekben a sajtószabadsággal szemben az emberi méltóságból fakadó jogokat megszorítóan kell értelmezni, vagyis *csak az a tudósítás sértheti az emberi méltóságot, amelyik öncélú, vagyis nem az esemény bemutatása, hanem a képen szereplő megalázására irányul.*

[32.] A fenti határozat jelen ügy szempontjából leginkább releváns megállapításai szerint abban az esetben, amikor a képen csak egyetlen egy személy látható, a sajtószabadság és a méltóságvédelmen alapuló képmáshoz való jog közötti érdekütközést egyedi mérlegeléssel kell feloldani, és azt kell vizsgálni, hogy a személy képmása, ennek a nyilvánosságra hozatala a jelenkor történéseinek bemutatása, illetve a közhatalom gyakorlása szempontjából közérdeklődésre számot tartó tájékoztatás körébe tartozik-e. Habár elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés polgári ügyben, hogy milyen eseményt tekint közszereplésnek, közéleti szereplésnek, milyen felvételt minősít tömegfelvételnek vagy a személyiségi jogokat sértőnek a Ptk. alapján, *az értelmezésnél az Alaptörvényre is megfelelően figyelemmel kell lenni [...]* A nyilvános helyen készült, nem sértő, az érintett személyt tárgyilagosan ábrázoló felvétel általában nyilvánosságra hozható engedély nélkül, ha az a *közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódik*, a jelenkor eseményeiről való szabad tájékoztatásához kötődik. (Indokolás [44]).

[33.] Megítélésünk szerint a Fővárosi Ítéletablának az Ítéletben foglalt érvelésében és döntésében alaptörvény-ellenes módon értelmezte a Ptk. 2:44. §-t azzal, hogy a [REDACTED] készült, őt tárgyilagosan ábrázoló felvétel nyilvánosságra hozatalát az érintett személy engedélyéhez kötötte.

[34.] Az Alaptörvény 28. cikke azt a követelményt támasztja a bíróságokkal szemben, hogy azok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék, továbbá az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Ennek alapján, bár az Alkotmánybíróság nem rendes jogorvoslati fórum, amely előtt a jogerős bírói döntés jogszerűsége tovább vitatható, ugyanakkor a testület feladatkörébe tartozik *az Alaptörvénnyel konform bírósági jogértelmezés kialakítása*, melynek egyik eszköze az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz. {14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [51]}.

[35.] A Ptk. 2:44. § Alaptörvénnyel konform jogértelmezése álláspontunk szerint – az Ítélet indokaival szemben – kizárólag az lehet, hogy a közéleti szereplőről a közhatalmi tevékenységével kapcsolatban indult büntetőeljárás során készített képfelvétel,

amennyiben az nem megalázó, az ábrázolt személy hozzájárulása nélkül is felhasználható. Ez az értelmezés felel meg ugyanis a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban és a 28/2014. (IX. 29.) AB határozatban megfogalmazott alkotmányos értelmezési mércének.

[36.] Bár erre az idézett alkotmánybíróági határozatok az öncélúság és a megalázó ábrázolásmód kapcsán nem hivatkoznak, azonban az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglaltakból következő fontos mérlegelendő körülménynek tartjuk azt is, hogy a büntetőbíróági tárgyaláson készült és nyilvánosságra hozott felvétel alkalmas-e a vádlott személy ártatlansága vélelméhez fűződő alapjogának [Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdés] megsértésére.

[37.] A 61/2011. (VII. 13.) AB határozatban a testület kimondta, hogy „[e]gyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.” (ABH 2011, 290, 321.) Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: EJEB) releváns esetjogából az alábbiakat emeljük ki.

[38.] A 2007. március 7. napján hozott Österreichischer Rundfunk v. Ausztria (Application no. 35841/02) ügyben a megállapított tényállás szerint az ORF osztrák közszolgálati televíziós csatorna 1999. július 13. napján az esti hírműsorában tudósítást adott arról, hogy egy neonáci szervezet vezetője és helyettese kedvezménytel szabadultak a szabadságvesztésükből. A tudósítás során egy olyan felvétel is bejátszásra került, amely a helyettes az 1995-ben tartott büntetőbíróági tárgyalásán ábrázolta (5-6. bekezdések). A helyettes pert indított a csatorna ellen azért, mert az a képmását a beleegyezése nélkül jelenítette meg. Miután az osztrák bíróságok megállapították a helyettes képmásáival való visszaélést, az EJEB az ítéletében elvi érveléssel leszögezte, hogy a képfelvétel közlésének megtiltásával az osztrák hatóságok megsértették az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (továbbiakban: Egyezmény) 10. cikkében garantált véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogot (73. bekezdés). Az EJEB indokolása külön kitért arra, hogy az ügyben nagy jelentőséggel bír az a tény, hogy a helyettes ismert közéleti szereplője az országnak és az általa elkövetett bűncselekmény politikai jellegű, tehát a közügyekkel a legszorosabb összefüggést mutató ügy volt (65-68. bekezdések). Az EJEB az ügyben az ORF kérelmének megfelelően, pontosan akkora összegű kártérítés megfizetésére kötelezte az osztrák államot, amekkora összeget az ORF a helyettes részére kellett megfizessen a hazai bíróságok ítéletei alapján (79-81. bekezdések).

[39.] A fenti esetben is egyértelműen megállapítható, hogy a kifogásolt felvételt a televízió híradó *éppen 4 évvel az elkészítését követően* sugározta, valamint *a közlés apropója és a felvétel sem voltak azonos tartalmúak.*

[40.] Másrészt fontosnak tartjuk megjegyezni azt is, hogy a [REDACTED] készült, és jelen ügyben érintett felvételtől az átlagolvasó egyáltalán nem tudja megítélni, hogy az *pontosan mikor, melyik büntetőeljárás tárgyalásán* készült.

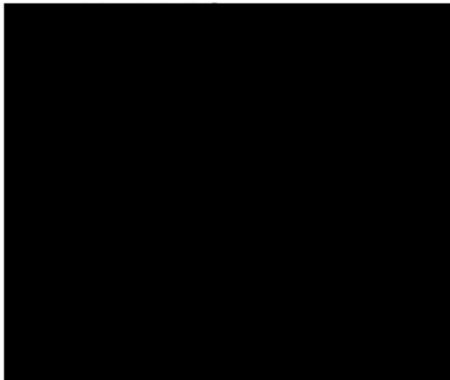
[41.] A 2007. március 14. napján hozott Verlagsgruppe News Gmbh v. Ausztria No. 2. (Application no. 10520/02) ügyben megállapított tényállás szerint az osztrák hírszolgálat egy fegyvergyáros üzletemberről közölt az engedélye nélkül felvételt, akivel szemben adócsalás elkövetésének gyanúja miatt volt folyamatban büntetőeljárás (7-9. bekezdések). Az Oberster Gerichtshof végső döntése szerint az üzletember képmáshoz fűződő joga ez esetben erősebb volt, mint a sajtónak a közvélemény tájékoztatáshoz való joga, ezért megállapította a személyiségi jog sérelmét (15-16. bekezdések). Az EJEB ezzel szemben arra a következtetésre jutott, mely szerint még ha az iparmágnás képmása a közvélemény

előtt korábban nem is volt ismert, ő e társadalmi pozíciójánál fogva mégis közéleti szereplőnek tekintendő (36. bekezdés). Az EJEB ebből következő megállapítása szerint pedig nem lehet a közéleti szereplők képmásának közzétételét általános jelleggel tiltani, még akkor sem, ha az egy büntetőeljárásról szóló tudósítás részét képezi (40. bekezdés). Erre tekintettel az EJEB megállapította az Egyezmény 10. cikkének sérelmét és kártérítés megfizetésére kötelezte az osztrák államot (44. és 48. bekezdések).

[42.] Álláspontunk szerint a fenti esetjog is teljes mértékben érvelésünk megalapozottságát támasztja alá, mert a közéleti szereplő közüggel összefüggésben közzétett képmása ügyében nem annak tulajdonít perdőntő jelentőséget, hogy a felvétel hol készült, hanem annak, hogy az a közüggel összefüggésbe hozható-e.

[43.] A fenti indokok alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 7.Pf.20.534/2016/4. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és a bírói döntést semmisítse meg.

Budapest, 2016. szeptember 16.

Mellékletek:

- ügyvédi meghatalmazás
- jognyilatkozat